

Lovforslaget regulerer kun CO₂-udledningen fra brændsel til elproduktion. Årsagen hertil er dels, at varmesektoren og industrien i modsætning til elsektoren allerede er reguleret med forskellige former for afgifter, dels at elsektorens incitament til kraftvarme-produktion ønskes bevaret. I kvoterne i forslagens § 2, stk. 1, er varmesidens bidrag til CO₂-udledningen derfor fraregnet. Varmesidens CO₂-bidrag ved beregningen af kvoterne i § 2, stk. 1, er fastsat ud fra en varmevirkningsgrad på 200%. Det er en administrativ fordel at anvende samme varmevirkningsgrad for alle anlæg. Det kan imidlertid være en fordel at tilstræbe sammenhæng mellem den virkningsgrad, der benyttes ved administration af kvoteloven og den virkningsgrad, som benyttes i forbindelse med beskattning af varme-produktionen. Miljø- og energiministeren er derfor i § 2, stk. 3, bemyndiget til, efter forelæggelse for Folketingsets Energpolitiske Udvalg, at fastsætte nærmere regler om beregning af varmesidens bidrag. Sigtet med en ændring af varmevirkningsgraden er ikke af fiskal karakter, men at tage hensyn til dels de enkelte producenters afvigelser fra varmevirkningsgraden på 200% og dels at skabe administrativ sammenhæng mellem kvotereglerne og beskattingsreglerne. En ændring i varmevirkningsgraden vil have indvirkning på kvoternes størrelse efter § 2, stk. 1.

Den del af en udledningstilladelse, som ikke er udnyttet i ét år, kan overføres til det/de næste år. Ordningen administreres ved, at miljø- og energiministeren én gang om året tildeler den enkelte producent eller en sammenslutning af elproducenter en CO₂-opsparingsgrænse, på baggrund af hvilken en elproducent kan opspare CO₂. CO₂-opsparingsgrænsen tildeles inden for en samlet grænse på 20 mio. tons CO₂, således som det er fastlagt i reformaftalen af 3. marts 1999. Elproducenten opsparer CO₂, når udledningen i et år ligger under CO₂-opsparingsgrænsen for dette år. Opsparingen kan anvendes de efterfølgende år.

Hensigten med CO₂-opsparingen er især at give den enkelte elproducent eller sammenslutning af elproducenter en fleksibilitet i forhold til varierende elpriser på elmarkedet, således at producenterne kan optimere deres indtjening under kvoten.

Lovforslaget giver mulighed for, at CO₂-udledningstilladelser samt CO₂-opsparinger kan overdrages, således at de økonomisk set mest effektive CO₂-besparelser muliggøres. På sigt forventes der som konsekvens af *Kyoto-mekanismerne* ligeledes at blive etableret et regelsæt, som muliggør international handel med blandt andet CO₂-udledningstilladelser. Lovforslaget tager højde for denne mulighed. Ligeledes er der med lovforslaget mulighed for, at miljø- og ener-

giministeren kan fastsætte nærmere regler om beregningsmæssig overførsel af en CO₂-mængde fra Danmark til et andet land med en CO₂-målsætning eller omvendt (*joint implementation*) samt indregning her i landet af CO₂-reduktioner, som har fundet sted i et land uden en CO₂-målsætning (*Clean Development Mechanism.*), jf. nærmere om mekanismerne i bemærkningerne til § 12.

Såfremt en elproducent overskrider sin CO₂-udledningstilladelse, skal der svares en afgift til statskassen. Afgiften er fastsat til 40 kr./ton CO₂, som overskridelsen udgør. Provenu fra den indbetalte afgift skal anvendes til energispareformål, hvilket er bestemt i den politiske aftale om en elreform fra marts 1999.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for staten, amtskommuner og kommuner

Lovforslagets administration i Miljø- og Energiministeriet forventes at andrage 3 årsværk, som skønsmæssigt anslås til 1,0 mio. kr. Herudover forventes øvrige driftsudgifter, som skønsmæssigt anslås til yderligere 0,5 mio. kr. Lovforslaget medfører ikke statslige merudgifter, idet elproducenterne ifølge forslaget afholder udgifterne ved administration af kvoteordningen.

Såfremt en CO₂-udledningstilladelse overskrides, skal elproducenten svare en afgift til statskassen. Afhængigt af, hvorledes handlen med CO₂-udledningstilladelser udvikler sig samt elproducenternes muligheder i øvrigt for at reducere CO₂-udslippet på de enkelte kraftværker, vil der blive tilført midler til statskassen via afgifterne. Provenu af indbetalt afgift vil blive anvendt til energispareformål, jf. bemærkningerne til § 13, stk. 2, samt den politiske aftale af 3. marts 1999. Dette vil blive indarbejdet på bevillingslovene.

Lovforslagets gennemførelse kan på længere sigt indebære en omfattende handel med CO₂-udledningstilladelser og CO₂-opsparinger, og der kan i givet fald blive tale om at udskille administrationen i en særskilt "børs-administration". Arbejdets omfang vil især afhænge af, hvor omfattende denne handel med CO₂-udledningstilladelser samt CO₂-opsparinger viser sig at blive.

Da aktiviteterne er efterspørgselsreguleret, gives der adgang til, at merafgifter, som følge af øget aktivitet, kan anvendes til energispareformål samt heraf afledte driftsudgifter, som opstår i forbindelse med administrationen af energisparetiltagene, udover de allerede budgetterede administrative udgifter på ca. 1,5 mio. kr.